

जलम

जलपृष्ठा, स्त्री, (जलस्य पृष्ठे उपरि प्रदेशे जायते इति । जन+डः ।) शैवालम् । इति शब्द-चन्द्रिका ॥

जलप्रायं, स्त्री, (जलस्य प्रायो बाहुल्यं यत्र ।) जलवहलस्थानम् । अनूपदेशः । इत्यमरः । ० । १ । १० ॥

जलप्रियः, पुं, (जलं प्रियं यस्य ।) चातकपत्नी । इति शब्दरत्नावली । मत्स्यः । इति शब्द-चन्द्रिका ॥

जलप्रवः, पुं, (जले प्रवते इति । प्रु+अच् ।) जलनकुलः । इति हारावली । ७६ ॥

जलफलं, स्त्री, (जलजातं फलम् ।) शृङ्गाटकम् । इति भावप्रकाशः ॥

जलवन्धः, पुं, (जलं वध्नाति जीवनटयैः निर्वन्धेन परिकल्पयतीति । बन्ध+अच् ।) मत्स्यः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

जलवन्धकः, पुं, (जलं वध्नातीति । बन्ध+गुल् ।) जलमध्यगं स्रोतोभेदकरं हारुशिलादि । तत्-पर्यायः । विदारकः २ कूपकः ३ । इति शब्द-रत्नावली ॥

जलपालकः, पुं, (जलेन बलयति जीववति स्वाश्रित-वृक्षादीदिति । बल जीवने+श्लिच्+गुल् ।) विन्ध्यपर्वतः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ६५ ॥

जलपालिका, स्त्री, (जलस्य पालिकेव ।) विन्दुत् । इति हेमचन्द्रः । ४ । १०१ ॥

जलबुद्बुद, स्त्री, (जलस्य बुद्बुदम् ।) जलविम्बम् । यथा, सुद्धितस्वष्टतवचनम् ।

“मानुष्ये कदलीस्तम्भिःसारे सारमार्यणम् । यः करोति स वै मद्गो जलबुद्बुदसन्निभे ॥”

जलब्रह्मी, स्त्री, (जले ब्रह्मीव ।) हिलमोची । इति हारावली । १० ॥

जलभूः, पुं, (भवत्यस्मादिति । भू+अपादाने क्तिप् । ततो जलस्य भूः ।) मेघः । (जलं भूत-पत्तिस्थानमस्य ।) कचटम् । इति शब्द-चन्द्रिका ॥

जलमञ्जिका, स्त्री, (जलजाता मञ्जिका ।) वारि-क्रमिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

जलमद्गुः, पुं, (जले मद्गुरिव ।) मत्स्यरङ्ग-पत्नी । इति हारावली । ८८ ॥

जलमधुकः, पुं, (जलजातो मधुकः ।) मधुक-वृक्षप्रभेदः । जलमहुया इति भाषा । तत्-पर्यायः । मद्गुल्यः २ रौर्यपत्रकः ३ मधुपुष्यः ४ जौद्रप्रियः ५ पत्रङ्गः ६ कौर्येयः ७ गौरिकाश्वः ८ । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । प्रणवान्तिनाशि-त्वम् । शुक्रवन्कारित्वम् । शीतत्वम् । रसा-यनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः । तत्पर्याय-गुणाः । अथ महुया वनमहुया ।

“मधुको गुडपुष्यः स्यात् मधुवृक्षो मधुसवः । वानप्रस्थो मधुकोलो जलजीव मधुलकः ॥

मधुकपुष्यं मधुरं शीतलं गुडं दृङ्गणम् । वनशुक्रकरं प्रोक्तं वातपित्तविनाशनम् ॥ * ॥

फलं शीतं गुडं खाद्यं शुक्रलं वातपित्तनुत् ।

जलरु

अहृदं हन्ति लृण्णासदाहृथासजतचयान् ॥” इति भावप्रकाशः ॥

जलमसिः, पुं, (जलेन जलाकारेण मस्यति परि-णमतीति । मस परिणामे+इन् । घनीभूत-मेघस्य जलाकारेण परिणमनात् तथात्वम् ।) मेघः । इति हारावली । १८ ॥

जलमार्गः, पुं, (जलस्य मार्गः निर्गमपथः ।) प्रणाली । इति हेमचन्द्रः । ४ । ५५ ॥ नर्दमा इति भाषा ॥

जलमार्जारः, पुं, (जलस्य मार्जारः जले मार्जार इव इति वा ।) जलनकुलः । इति त्रिकाण्ड-शेषः ॥

जलसुकः, [च्] पुं, (जलं सुचतीति । सुच्+क्तिप् ।) मेघः । इत्यमरः । १ । ३ । ७ ॥ (यथा, मेघदूते । ७१ ।

“शुक्लासृष्टा इव जलसुचस्वाटश्या यत्र जालै-र्धूमोहारानुह्रतिनिपुष्या जर्जरानि न्यतन्ति ॥” जलमोचकैः, त्रि । यथा, दृष्टसंहितायाम् । १६ । २ ।

“तीक्ष्णं तपत्यदितिजः शिशिरेऽपि काबे नात्यम्बुदा जलमुचोऽचलवन्निकाशाः ॥”

जलमूर्तिः, पुं, (जलं मूर्तिर्मेघस्य ।) शिवः । इति तस्याष्टमूर्तिपूजायां तिथ्यादितत्वम् ॥

जलमूर्तिका, स्त्री, (जलस्य मूर्तिः घनीभूता-कृतिः । ततः स्वार्थं संज्ञायाम् वा कन् टाप् चा) करका । इति शब्दचन्द्रिका ॥

जलमोदं, स्त्री, (जलेन जलसंयोगेन मोदयति आनन्दयति सदृग्भ्रमप्रदानेनेत्यर्थः । सुद्+श्लिच्+अण् ।) उशीरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

जलयन्त्रगृहम्, स्त्री, (जलयन्त्रमिव कृतं गृहम् ।) जलमध्यगतगृहम् । जलटुङ्गि इति फोया-रार घर इति च भाषा । तत्पर्यायः । समुद्र-गृहम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ जलयन्त्रनिके-तनम् ३ । इति हारावली ॥ जलयन्त्रमन्दि-रम् ४ । यथा—

“कचिद्विचित्रं जलयन्त्रमन्दिरम् ॥” इति कालिदासः ॥

जलरङ्गः, पुं, (जले सरसि रङ्ग इव ।) वक-पत्नी । इति हारावली । १८३ ॥

जलरङ्गः, पुं, (जले रङ्गुरिव ।) दाह्यहपत्नी । इति हलायुधः ॥

जलरङ्गः, पुं, (जले रजति अगुरक्तो भवतीति । रङ्ग अगुरागे+अच् ।) वकपत्नी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३ । ८ ॥ (वकशब्देऽस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

जलरुदः, पुं, (जलस्य रुद इव भयजनकत्वात् ।) जलावर्षः । पयोरेणुः । सुजङ्गमः । इति हेम-चन्द्रः शब्दरत्नावली च ॥

जलरुदः, पुं, (जलजातो रुदः । जलप्रधानो रुदो वा ।) लवणम् । इति हारावली । ७५ ॥

जलरुदः, [च्] पुं, (जले रोहतीति । रुद्+क्तिप् ।) पद्मम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । २२८ ॥

जलधि

जलरुहं, स्त्री, (जले रोहतीति । रुह+“इगुपध-ञ्जिति ।” ३ । १ । १३५ । इति कः ।) पद्मम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । २२८ ॥ (यथा, महा-भारते । १ । १२८ । ४१ ।

“जलञ्च शुभुभे कृत्रं पुल्लैर्जलरुहेक्षया ॥” जलरूपः, पुं, (जलस्य रूपमिव रूपं यस्य । शुभवर्णत्वा-दस्य तथात्वम् ।) मकरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

जललता, स्त्री, (जले लतेव तदाकारत्वात् ।) तरङ्गः । इति हारावली । २०५ ॥

जलवरण्डः, पुं, (जलं रसस्तत्प्रधानो वरण्डो वसन्तः ।) जलवमन्ताख्यव्रणः । पानीवसन्त इति भाषा । तत्पर्यायः । मोगः २ । इति हारावली । १४२ ॥

जलवल्कलः, पुं, (जलस्य वल्कल इव ।) कुम्भिका । इति हारावली ॥ ११२ । पाना इति भाषा ॥

जलवल्ली, स्त्री, (जलजाता जलप्रधाना वा वल्ली ।) शृङ्गाटकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

जलवायसः, पुं, (जले वायसः काक इव क्षण-वर्णात्वात् ।) मद्गुपत्नी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३८६ ॥ पानीकौडि इति भाषा ॥

जलवासं, स्त्री, (जलेन वासो गन्धो यस्य ।) उशीरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

जलवासः, पुं, (जलं वासयतीति । वस+श्लिच्+अण् ।) विष्णुकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (जले वासः निवासः । सलिलनिवासः । यथा, महाभारते । १२ । २६० । ५ ।

“स चिन्तायमास सुनिर्जलवासे कदाचन ॥” जले वासो यस्य इति विग्रहे जलवासिनि,

त्रि । यथा तत्रैव । १२ । २६० । ४ ।

“स कदाचित् महातेजा जलवासो महीपते ! । पञ्चार लोकान् विप्रार्थिः प्रेक्षमासो मनोजवः ॥”

जलवाहः, पुं, (जलं वहतीति । वह+“कर्म-ण्यञ् ।” ३ । २ । १ । इत्यण् ।) मेघः । इति हेमचन्द्रः । २ । ७८ ॥ (यथा, भारविः । १२ । १२१ “साद्रिजलधिजलवाहपं

सदिग्धुवानिव विश्वमोजसा ॥” जलवाहकैः, त्रि । यथा, महाभारते । २ । ७ । २० ।

“जलवाहास्तथा मेघा वायवस्तनयिद्वयः ॥” जलविडालः, पुं, (जले विडाल इव ।) जलनकुलः । इति हारावली । ७६ ॥

जलविन्दुजा, स्त्री, (जलविन्दुभ्यो जायते इति । जन+डः ।) यावनालीशर्करा । इति राज-निर्घण्टः ॥

जलविष्वः, पुं, (जलप्रधानो विष्व इव ।) कर्कटः । पञ्चाङ्गः । जलचत्वरम् । इति मेदिनी । वै, ५८ ॥ चात्तरजल इति भाषा ॥

जलविषुवं, स्त्री, (जलप्रधानं विषुवम् ।) तुला-संक्रान्तिः । तत्पर्यायः । आश्विनचिह्नितम् २ । इति शब्दरत्नावली ॥ चक्रविषेयः । यथा,—

“मानं शिरे प्रणुखपञ्चवेरं वचसुर्भे बहुवित्तजाभ ।